

Een recalitrante filmrecensent

Gepreoccupeerd vlijde hij zich, moeër dan ooit, in een van de in parallelle rijtjes geplaatste sleetse lila-achtige pluchen fauteuils van de op een amfitheater gelijkende cinema.

De kritische beoordelaar veinsde fascinatie voor de sneakpreview van een suikerzoete en feeëriek tranentrekker. Hij verafgoedde nu eenmaal gewelddadige Hollywoodfilms. Met name de snoeiharde spaghettiwesterns boeiden hem enorm. Niet deze rolprent van likmevestje. In feite verfoeide hij alle andere genres en leidde zo een simplistisch leven.

Collega-recensenten kapittelden hem herhaaldelijk en verwonderden zich over zijn rigide houding. Compromistjes sluiten deed hij echter nooit ofte nimmer, hij was onvermurwbaar. Zijn confrères vonden hem een cynicus die zich Oost-Indisch doof hield voor hun kritiek. Het liet hem echter siberisch. Stoïcijns en enigszins hautain legde hij hun grieven terzijde.

Zo wuifde hij met weidse, bijna majesteitelijke, gebaren alle commentaar weg en vermeide zich in zoetgevooid gezang. Dus geen scheldkanonnades, het liet hem compleet blauwblauw.

Hoewel onverbiddelijk en tegendraads, was een jansaliegeest hem volstrekt vreemd. Hij deed nooit iets op z'n janboerenfluitjes, noch maakte hij zich er met een jantje-van-leiden van af. Nochtans werd hij meesmuilend door Jan en alleman continu een jandoedel genoemd, terwijl hij zeker geen janhen of janklaassen was en een Jan Modaal al helemaal niet.

Na afloop van de vertoning concipieerde hij node, doch minutieus, zijn tendentieuze recensie op een A4'tje en e-mailde het haastje-repje naar de eindredactie van het lokale sufferdje.

Eenmaal thuis downloadde hij schielijk een spectaculaire lowbudgetfilm. Logischerwijs een cowboyfilm met door- en doorslechte tendensen, zulke spektakels adoorde hij tenslotte.

Ten slotte savoueerde hij een meibock, een gruyèrekaasje, Engelse drop, froufrous en legio glaasjes mader. Als dessert trakteerde hij zichzelf op een cassata-ijsje en een espressootje. Door dit soupertje werd hij een beetje weeig op de maag. Maar na een x-aantal minuten was dit weer weggeëbd. Hij roetsjte zijn bed in en belandde fluks in Morpheus' armen.